

Dosarul nr. 2ra-1776/18

Prima instanță: Jud. Orhei, sediul Central (jud. V. Cupcea)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

Î N C H E I E R E

5 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:
judecătorii:

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ivan Țugui,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ivan Țugui împotriva
Societății cu Răspundere Limitată „Orhagroservice” în proces de insolvență,
intervenient accesoriu Ilie Rabii cu privire la constatarea faptului cu valoare juridică,
împotriva deciziei din 6 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
admis apelul declarat de Ivan Țugui, s-a casat hotărârea din 8 septembrie 2017 a
Judecătoriai Orhei, sediul Central și s-a emis o nouă hotărâre sub formă de încheiere
prin care cererea de chemare în judecată depusă de Ivan Țugui a fost scoasă de pe rol,

c o n s t a t ă :

La 18 octombrie 2016 Ivan Țugui, a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Societății cu Răspundere Limitată „Orhagroservice” în proces de insolvență,
intervenient accesoriu Ilie Rabii cu privire la constatarea faptului cu valoare juridică.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 1 noiembrie 2014 în
calitate de administrator al Societății cu Răspundere Limitată „Orhagroservice” a
încheiat un contract de împrumut cu Ilie Rabii, conform căruia a împrumutat de la
ultimul în interesele societății suma de 23 563 de dolari SUA.

Ivan Țugui a menționat că, banii au fost împrumutați de el nu ca persoană fizică, ci
în calitate de administrator și în interesele Societății cu Răspundere Limitată
„Orhagroservice”, fapt ce rezultă și din contractul de împrumut, însă Ilie Rabii pretinde
rambursarea creditului de la el personal.

Reclamantul Ivan Țugui a solicitat constatarea faptului precum că datoria în baza
contractului de împrumut din 1 noiembrie 2014 urmează a fi restituită lui Ilie Rabii din
contul Societății cu Răspundere Limitată „Orhagroservice”, și nu din contul său.

Prin hotărârea din 8 septembrie 2017 a Judecătoriai Orhei, sediul Central, acțiunea
depusă de Ivan Țugui a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 6 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Ivan Țugui, s-a casat hotărârea din 8 septembrie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Central și s-a emis o nouă hotărâre sub formă de încheiere prin care cererea de chemare în judecată depusă de Ivan Țugui a fost scoasă de pe rol.

La data de 3 iulie 2018, Ivan Țugui a declarat recurs împotriva deciziei din 6 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu hotărârile instanțelor ierarhic inferioare, le consideră ilegale, neîntemeiate și pasibile de a fi casate din considerentele ce urmează.

A menționat că, anterior prin încheierea Judecătoriei Orhei cererea de chemare în judecată a fost scoasă de pe rol din motive analogice celor indicate în decizia Curții de Apel Chișinău. Încheierea dată a fost contestată cu recurs, în rezultatul căruia a fost casată și cauza s-a trimis la rejudecare, întrucât aceasta urma a fi examinată în fond. În asemenea circumstanțe, Ivan Țugui a explicat că, decizia instanței de apel din 6 februarie 2018 contravine unei decizii judecătorești irevocabile.

Totodată, a mai adăugat că, instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 5 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, care trebuiau a fi aplicate și a interpretat eronat prevederile art. 280 alin.(3) din Codul de procedură civilă.

Astfel, în opinia recurentului, instanța de apel prin emiterea deciziei contestate i-a încălcat dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin.(1) din Convenția Europeană.

Recurentul a solicitat admiterea cererii e recurs, casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare, în alt complet de judecată.

Prin referința depusă la data de 3 septembrie 2018, Ilie Rabii a solicitat ca recursul declarat de Ivan Țugui să fie considerat inadmisibil.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 6 februarie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 3 iulie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Ivan Țugui, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ivan Țugui, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Ivan Țugui.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Ivan Țugui.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu